

Hoofdstuk I - Algemeen

1. Verdragsvluchtelingen.

Ten aanzien van deze vluchtelingen is van toepassing het op 28 juli 1951 te Genève ondertekende Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (Trb. 1951, 131; 1954, 88 en 1966, 197) goedgekeurd bij de wet van 22 maart 1956 (Stb. 137). Enkele artikelen van dit Verdrag werden belangrijk gewijzigd bij het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967 (Trb. 1967, 76) dat voor Nederland in werking trad op 29 november 1968. Een uittreksel uit dit Verdrag met artikelsgewijze toelichting, alsmede de tekst van het genoemde Protocol zijn opgenomen in bijlage G2-a, van deze circulaire.

Vreemdelingen op wie het Verdrag van toepassing is worden - overeenkomstig de in art. 1 Vb gegeven begripsomschrijving - hieronder als verdragsvluchteling aangeduid.

In Artikel I, onder A2, van dit Verdrag, zoals dit gewijzigd werd bij het bovengenoemde Protocol, wordt een vluchteling omschreven als een persoon, "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land, waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, wil terugkeren". Daarnaast noemt het Verdrag nog enkele categorieën van personen die eveneens voor de toepassing van dit Verdrag als vluchteling gelden (zie hiervoor nader bijlage G2-a van deze circulaire).

- Speciale -

Speciale waarborgen ten aanzien van verdragsvluchtelingen zijn opgenomen in de artt. 104-106 Vb. Deze artikelen strekken tot uitvoering van art. 32 van het Vluchtelingenverdrag, welk artikel betrekking heeft op de gronden waarop de rechtmatig op het grondgebied vertoevende verdragsvluchteling kan worden uitgezet, de procedure die aan eventuele uitzetting vooraf moet gaan en de termijn die aan een zodanige vluchteling moet worden gegund om te vertrekken (zie hiervoor nader Hoofdstuk V).

2. Beroep op vluchtelingschap.

Ingevolge de artt. 6, tweede lid, en 22, tweede lid, Vw genieten vreemdelingen die er zich op beroepen dat zij door weigering van de toegang tot Nederland genoopt zouden worden zich onmiddellijk te begeven naar een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of tot een bepaalde sociale groep, een speciale bescherming.

De toegang tot Nederland kan hun niet worden geweigerd noch kunnen zij worden uitgezet dan ingevolge een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie. (Zie hiervoor nader: Hoofdstukken II en III.)

Voorts dienen zodanige vreemdelingen krachtens art. 43 Vb, zelfs indien door de Minister van Justitie een bijzondere aanwijzing werd gegeven strekkende tot weigering van de toegang of tot uitzetting, uitdrukkelijk te worden gewezen op de mogelijkheid tot het indienen van een verzoek om een vergunning tot verblijf of om toelating als vluchteling.

Indien de vreemdeling die zich beroept op de in het tweede Lid van art. 6 of het tweede lid van art. 22 Vw genoemde omstandigheden, een verzoek indient om herziening van een **beschikking** strekkende tot het weigeren van de toelating als vluchteling of tot het intrekken van een zodanige toelating dan wel tot het weigeren van een vergunning tot verblijf, wordt de Vertegenwoordiger in Nederland van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen betrokken bij de behandeling van dit verzoek (art. 16 Vb).

- Op -

Op de toelating als vluchteling en de **intrekking** van een **zodanige** toelating hebben **betrekking** de artt. 10, eerste lid, aanhef en onder b, en 15 Vw.

3. Staatlozen.

Een aantal bepalingen van de artt. 104-106 Vb is van overeenkomstige toepassing verklaard op staatlozen. Ingevolge de begripsomschrijvingen van art. 1 Vb moet onder een staatloze worden verstaan: hij die voor de toepassing van het op **28** september 1954 te New York gesloten Verdrag betreffende de status van staatlozen (Trb. 1955, 42 en 1957, **22**) goedgekeurd bij Rijkswet van 13 december 1961 (Stb. 468) als staatloze geldt. **Terzake** wordt verwezen naar hetgeen hieronder in Hoofdstuk VI is vermeld.

Hoofdstuk II. Verzoek om toegang tot Nederland.

1. Beroep op vluchtelingschap overeenkomstig art. 6, tweede lid, Vw.

Indien een vreemdeling, die zich overeenkomstig art. 6, tweede lid, Vw op vluchtelingschap beroept, om toegang tot Nederland verzoekt, is de dienstdoende ambtenaar, belast met de grensbewaking, niet bevoegd zelfstandig de toegang te weigeren.

Die ambtenaar dient zich in voorkomende gevallen steeds onverwijld met het ministerie van Justitie, hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking, in verbinding te stellen op de wijze als aangegeven in Deel H, onder 1, van deze circulaire. Er zij op gewezen dat deze gedragslijn ook moet worden gevolgd indien de controlerende

- ambtenaar -